

Nasza Matka

Nr 12 (158) grudzień 2019 (rok 14)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Adwent – czas oczekiwania na Zbawiciela

Adwent jest jak wiosna w przyrodzie, kiedy wszystko się odradza, jest świeże i piękne. Adwent ma być dla nas tym samym - ma nas odświeżać i utrzymywać w zdrowiu, byśmy byli zdolni przyjmować Chrystusa pod każdą postacią, w jakiej do nas przyjdzie.

Matka Teresa z Kalkuty

Adwent Czas oczekiwania na przyjście Zbawiciela

Adwent rozpoczyna nowy rok kościelny i jego głównym tematem jest oczekiwanie na przyjście Pana, rozważane w różnych aspektach. Wspólnota Kościoła oczekuje na liturgiczną pamiątkę przyjścia Zbawiciela na świat, zrodzonego z Maryi Dziewicy, a więc Adwent jest czasem przygotowania na spotkanie się z Panem Jezusem w żłóbku betlejemskim. Nasza ziemska wędrówka jest wielkim Adwentem, który zakończy się spotkaniem z naszym Panem w wieczności. Prawdę o przyjściu Zbawiciela na świat wyrażają pieśni adwentowe.

Liturgia w czasie Adwentu podaje wiernym do rozważania prorocтва, aby obudzić w sercach głębokie pragnienie i potrzebę Boga, tak bardzo żywe w pismach prorockich, a jednocześnie wzywa ich do dziękczynienia Najwyższemu za niezmierny dar zbawienia, który przez wcielenie Syna Bożego i Jego narodzenie stał się rzeczywistością. Odkupiciel przed dwoma tysiącami lat przyszedł i w Nim spełniły się nadzieje Starego Testamentu. Przyjście Zbawiciela ma się dokonać w sercu każdego człowieka.

SŁOWO BOŻE

(Mt 5, 1 - 12)

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej tonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przycho-dzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim tonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Uroczystość Wszystkich Świętych w roku liturgicznym

ks. Teodor Puszcz Schr (Copyright © by Msza Święta 11/2017)

Dokończenie z numeru 11/2019

W konsekwencji tego w świadomości wiernych i duchowieństwa istnieje przekonanie, że Chrystusa jako Pana nie da się pojąć bez Jego Królestwa, bez Jego mesjańskiej wspólnoty. I właśnie to Królestwo obchodzi swoje święto 1 listopada. Ta perspektywa zostaje jeszcze pogłębiona przez zaakcentowanie w liturgii tematyki eschatologicznej w trzech ostatnich tygodniach roku liturgicznego. Z jednej strony należy się cieszyć z połączenia tych dwóch obchodów liturgicznych, a z drugiej trzeba być świadomym obciążeń, jakie na uroczystości Wszystkich Świętych narosły poprzez bezpośrednie sąsiedztwo wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych. Można powiedzieć, że swoiste „dopełnienie” otrzymała ta uroczystość we wspomnieniu zmarłych, które niewątpliwie ma swoje źródło w chrześcijańskim kulcie zmarłych. Po Soborze Watykańskim II została podniesiona ranga tego święta. W Mszału Pawła VI (1970) nosi ona tytuł uroczystość Wszystkich Świętych (Sollemnitatis onium sanctorum).

Dlaczego właśnie 1 listopada?

Na uwagę zasługuje hipoteza P. Jounela, który twierdzi, że w Rzymie, Galii i w krajach anglosaskich 1 listopada był obchodzony jako początek zimy. W regionach celtyckich było to pogańskie święto. Stąd ustanowienie święta Wszystkich Świętych na 1 listopada mogło być próbą „ochrzczenia” pierwotnie pogańskiego święta początku zimy. Warto zauważyć, że w Galii w VI-VIII wieku pod datą 1 listopada był liturgiczny obchód świętych, których data śmierci nie była znana (np. Benignus z Dijon, Mathurin z Larchant, Vigor z Bayeux i inni).

Można dalej pytać: dlaczego 1 listopada? Najprawdopodobniej wchodził w grę początek Adwentu, który posiadał charakter pokutny, równocześnie z akcentem eschatologicznym. Adwent rozpoczynano wtedy 11 listopada (św. Marcina) — przynajmniej w niektórych regionach. Stąd odwołanie się do radosnego związku ze świętymi poprzedzało

okres Adwentu. Ta uwaga posiada szczególne znaczenie w odniesieniu do Galii.

Nie wykluczone, że w innych krajach mogły wchodzić w grę inne okoliczności. Warto wspomnieć też J. Beleh'a, który twierdzi, że przeniesienie święta z maja na listopad było związane z ubywaniem zapasów żywności późną wiosną i trudno by było wyżywić dużą rzeszę pielgrzymów. Listopad był pod tym względem bardziej praktyczny.

W ostatnich latach promowane są obchody „Halloween”. W ujęciu folklorystycznym (irlandzkim i północnoamerykańskim) dzień poprzedzający uroczystość Wszystkich Świętych nosi nazwę Halloween (od Hallow even = wigilia All Hallous Day) i stanowi pozostałość owego celtyckiego początku zimy — początku roku.

Treści teologiczne

Na podstawie tekstów biblijnych oraz euhologijnych można wyodrębnić trzy najważniejsze myśli teologiczne, które rzucają dużo światła na liturgię tego dnia.

Po pierwsze jest to uroczystość (kiedyś święto) jednego i całego Kościoła. Społeczność Kościoła stanowią niewątpliwie święci, którzy dzięki współdziałaniu z łaską Bożą osiągnęli pełnię ludzkiego rozwoju i teraz są już zbawieni, oraz ci, którzy mają szansę stać się świętymi, przemierzając różne drogi świętości na ziemi. Ta pierwsza wspólnota została nazwana w prefacji „miastem Bożym” (civitas Dei), „naszą Matką” (mater nostra) i „niebieskim Jeruzalem” (caelestis Ierusalem). Z kolei w tej samej prefacji o tej drugiej wspólnocie zostało powiedziane, że „spieszno pielgrzymując drogami wiary” do niebieskiego Jeruzalem. Mamy przed sobą dwie wspólnoty, które stanowią jedną społeczność.

Druga myśl, to wstawiennictwo Świętych. Teksty euhologijne podkreślają wysoce egzystencjalny charakter kontaktu ze zbawionymi na co dzień i określają go jako wstawiennictwo (intercessio). Święci nazwani są „orędownikami”, dzięki wstawiennictwu których „doznajemy pomocy w dążeniu do Boga” oraz „ich wstawiennictwo nas umacnia”.

Wstawiennictwo Świętych jest przyporządkowane wstawiennictwu Chrystusa — Jedyne Pośrednika między Bogiem a człowiekiem. Nie istnieje konkurencyjność pomiędzy jedynym pośrednictwem Chrystusa a wstawiennictwem Świętych. Liturgia jednak odwołuje się do modlitwy Świętych, to znaczy do ich wstawiennictwa, i opiera się na nim.

Trzecią sprawą, którą nam ta uroczystość uświadamia, jest naśladowanie Świętych. Punktem wyjścia w rozumieniu świętości była konsekracja chrzcielna, czyli zanurzenie się w Chrystusie w sakramencie chrztu. Naśladowanie Chrystusa w podobieństwie do Jego życia i śmierci leży u początku kultu świętych (najpierw męczenników, a potem wyznawców). W średniowieczu zwrócono się w kierunku naśladowania nie tyle

Chrystusa, co konkretnych Świętych, którzy byli niejako bliżsi przeciętnemu człowiekowi niż On. Ta swoista więź z naśladowcami Chrystusa (Apostołami, Męczennikami i innymi Świętymi) prowadzi jednak do zjednoczenia z Nim. W prefacji jest mowa o tym, że „przykład świętych nas umacnia”. Ten „przykład”, to nic innego, jak „czynienie w podobny sposób”. Św. Paweł w swoich listach wprawdzie nawołuje do naśladowania go (np. 1 Kor 4,16), ale nie zaśnięcia sobą Chrystusa. Święci przychodzą nam z pomocą nie tylko poprzez modlitwę wstawienniczą, ale i poprzez przykład własnego życia. Zauważmy, że wspomniana prefacja na tej samej płaszczyźnie stawia obie rzeczywistości: ich „wstawiennictwo i przykład nas umacnia”.

Nowy program duszpasterski 2019-2022 **„Eucharystia daje życie”**

Niewątpliwie sprawą najważniejszą z punktu widzenia Kościoła w Polsce jest sprawa Eucharystii, jest sprawa świętowania niedzieli. „Kościół żyje, buduje się Eucharystią”, jak napisał św. Jan Paweł II w Ecclesia de Eucharistia

abp Wiktor Skworc, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski

**Eucharystia
daje życie
2019 – 2022**

W Uroczystość Chrystusa Króla na Wydziale Teologicznym UŚ w Katowicach z przedstawicielami rad duszpasterskich parafii archidiecezji katowickiej spotkał się abp Wiktor Skworc. Słowo do członków skierował też ks. Roman Chromy, szef Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej.

Pretekstem do spotkania był zbliżający się nowy rok liturgiczny rozpoczynający trzyletni program duszpasterski Kościoła Katolickiego w Polsce.

W swym wystąpieniu metropolita katowicki wielokrotnie podkreślił w że w Kościele "nie ma sprawy ważniejszej niż Eucharystia". W nawiązaniu do nauczania Soboru Watykańskiego II przypomniał też, że Eucharystia stanowi „źródło i szczyt” działalności Kościoła. I – za Janem Pawłem II dodał – że dla wierzących jest „darem i tajemnicą”. Wyraził nadzieję, że w czasie realizacji nowego programu duszpasterskiego Kościoła katolickiego w Polsce, świątynie będą otwarte, by w ten sposób wierni częściej mogli adorować Najświętszy Sakrament. Przywołując papieskie nauczanie na temat sakramentu Eucharystii, zwłaszcza dokumenty Jana Pawła II i Benedykta XVI, abp Skworc zaznaczył – zgodnie z tytułem ostatniej encykliki papieża Wojtyły – że „Kościół żyje z Eucharystii”. Taki jest też cel nowego programu duszpasterskiego, co w swoim wystąpieniu podkreślił też ks. Roman Chromy. Jednocześnie wyjaśnił, że program ten wyrasta przede wszystkim z posynodalnej adhortacji „Sacramentum Caritatis” Benedykta XVI z 2007 roku.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2019

Grudzień 2019

Intencja powszechna: za dzieci

Aby każdy kraj podjął, priorytetowo i zdecydowanie, działania mające na celu polepszenie przyszłości dzieci, szczególnie tych cierpiących.

Przedstawiciele parafialnych rad duszpasterskich metropolita katowicki poprosił o pomoc w realizacji nowego programu duszpasterskiego. – Szukamy sprzymierzeńców, bo sami jako duchowni niczego nie zbudujemy – zwrócił się do uczestników spotkania. O niezastąpionej roli świeckich mówił także ks. Chromy wskazując na te obszary życia społecznego, w których dzięki kompetencjom i zdobytemu doświadczeniu świeckich, duchowni mogą otrzymać stosowne wsparcie.

Na spotkaniu metropolita katowicki przywołał ponadto temat niedzieli. Odniósł się do spadku liczby wiernych uczestniczących w niedzielnej Mszy oraz do trudności związanych ze świętowaniem Dnia Pańskiego. Podkreślił, że najgorsza sytuacja jest wśród dzieci i młodzieży. – Potrzeba przykładu z góry – powiedział wskazując na autorytet rodziców. – Kiedy celebруем Msze w różnych kościołach

parafialnych zwykle pozdrawiam całe rodziny i dziękuje rodzicom i dziadkom, że prowadzą dzieci do Kościoła, bo to jest najlepsza katecheza – powiedział abp Skworc.

W drugiej części spotkania odnosząc się do nowego programu duszpasterskiego ks. Chromy wyraźnie zastrzegł, że pierwszym i najważniejszym programem duszpasterskim jest sam rok liturgiczny. To on determinuje wszystkie wydarzenia w Kościele. Na drugim miejscu wymienił inicjatywy i nauczanie papieskie. – Czytajmy papieża; nie bazujmy na tym, co media mówią o Franciszku – zaapelował do uczestników. I dodał, że dopiero po uwzględnieniu tych dwóch elementów można planować jakikolwiek program duszpasterski i zająć się jego realizacją.

W pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczniemy realizację nowego programu duszpasterskiego pod hasłem „Eucharystia daje życie”. Tym razem program rozpisano na trzy lata (2019–2022). Hasła poszczególnych lat jego realizacji są następujące:

Rok I

(2019/2020)

Temat: **Wielka tajemnica wiary**

Motto biblijne: „[...] abyście uwierzyli w Tego, którego [Bóg] posłał” (J 6, 29)

Rok II

(2020/2021)

Temat: **Zgromadzeni na świętej wieczerzy**

Motto biblijne: „[...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6, 32)

Rok III

(2021/2022)

Temat: **Posłani w pokoju Chrystusa**

Motto biblijne: „ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6, 57)

INTERCJE MSZALNE

Grudzień 2019

Niedziela 1 Adwentu	1 grudnia	Wtorek	17 grudnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Orzechowski	Środa	18 grudnia
14 ³⁰	R. Gracka	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	2 grudnia	Czwartek	19 grudnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Wtorek	3 grudnia	Piątek	20 grudnia
8 ⁰⁰	W int. emerytów i starszych parafian	18 ⁰⁰	R. Kulij
Środa	4 grudnia	Sobota	21 grudnia
10 ⁰⁰	Ku czci św. Barbary w int. Górników i ich rodzin i za ++ górników	18 ⁰⁰	
Czwartek	5 grudnia	Niedziela 4 Adwentu	22 grudnia
18 ⁰⁰	O powołania	8 ⁰⁰	
Piątek	6 grudnia	10 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Brzozowski	14 ³⁰	
Sobota	7 grudnia	Poniedziałek	23 grudnia
18 ⁰⁰	R. Nawrocki	8 ⁰⁰	
Niedziela 2 Adwentu	8 grudnia	Wtorek Wigilia	24 grudnia
8 ⁰⁰	R. Bubala	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Środa	25 grudnia
14 ³⁰	R. Gorol	Boże Narodzenie	
Poniedziałek	9 grudnia	22 ⁰⁰	Pasterka / Za parafian/
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	10 grudnia	10 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek II Święto	26 grudnia
Środa	11 grudnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	Do Opatrz. Bożej Ducha Św. i Anioła Str. z prośbą o wytrwanie w dobrem i zdrowie dla Rafała z ok. ur.	10 ⁰⁰	R. Majowski
Czwartek	12 grudnia	14 ³⁰	
18 ⁰⁰		Piątek	27 grudnia
Piątek	13 grudnia	8 ⁰⁰	Ku czci św. Młodzianków w int. dzieci
18 ⁰⁰	Fatimska	13 ⁰⁰	R. Michalska
Sobota	14 grudnia	Sobota	28 grudnia
18 ⁰⁰	R. Kulij	18 ⁰⁰	Za + Franciszka Kądziołę
Niedziela 3 Adwentu	15 grudnia	Niedziela Św. Rodziny	29 grudnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	R. Brzozowski
10 ⁰⁰	R. Gimlik	10 ⁰⁰	
14 ³⁰		14 ³⁰	Chrzest Drost
Poniedziałek	16 grudnia	Poniedziałek	30 grudnia
8 ⁰⁰	R. Kokot	8 ⁰⁰	
		Wtorek	31 grudnia
		16 ⁰⁰	Zakończenie Starego Roku

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Grudzień 2019 - Marzec 2020

sobota 7 grudzień 2019	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 21 grudzień 2019	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 4 styczeń 2020	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 18 styczeń 2020	Pisarski Jarosław
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
sobota 1 luty 2020	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 15 luty 2020	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 29 luty 2020	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 14 marzec 2020	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 28 marzec 2020	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kapusta wigilijna z grzybami

Składniki:

- 800 g kapusty kiszzonej
- 500 g mrożonych borowików
- 1 marchewka
- 1 duża cebula
- 4 łyżki oleju roślinnego
- 1 łyżka mąki
- sól, świeżo zmielony czarny pieprz, cukier do smaku

Sposób przygotowania:

Grzyby umyć pod bieżącą wodą, włożyć do rondelka, zalać 1,5 szklanką ciepłej, przegotowanej wody, gotować przez około 20 minut. Odcedzić zachowując oddzielnie wywar i grzyby. Większe grzyby pokroić na mniejsze kawałki.

Kapustę przepłukać na sitku pod bieżącą, chłodną wodą, odcisnąć i posiekać, włożyć do garnka i zalać przecedzonym wywarem z grzybów. Gotować początkowo w odkrytym garnku na większym ogniu, następnie już pod przykryciem na małym, aż do miękkości przez około 40 - 60 minut. W razie potrzeby dodać trochę wody.

Marchewkę obrać, umyć i zetrzeć na tarce o dużych oczkach. Dodać do gotującej się kapusty na 10 minut przed końcem jej gotowania.

Obrać i posiekać cebulę w drobną kosteczkę. Zeszklić na patelni na 2 łyżkach oleju.

Na patelni rozgrzać pozostałe 2 łyżki oleju, dodać mąkę i podgrzewać mieszając aż zrobi się jasnobrązowa zasmażka.

Cebulę, zasmażkę i grzyby dodać do ugotowanej kapusty, wymieszać, zagotować. Doprawić solą, pieprzem i ewentualnie cukrem. Po ostudzeniu wstawić do lodówki. Kapusta dłużej postoi, jeśli będzie przyrządzona bez zasmażki. Można ją dodać dopiero przed samym podaniem.

gmb

Kącik humoru

Znajomi poprosili Kowalskiego, aby, tak jak rok wcześniej, przebrał się za Mikołaja i rozdał ich dzieciom prezenty. Żona nie jest zachwycona tą propozycją i mówi:

– Zanim dasz im prezenty, zapytaj wcześniej, czy są zdrowe. W ubiegłym roku zaraziłeś się ospą, szkarlatyną i świnką.

„Drogi Święty Mikołaju! Nie musisz mi podarować na Gwiazdkę żadnych drogich prezentów. Proszę Cię tylko, podaruj mi trzy wisienki... Zostaw je proszę, ustawione poziomo obok siebie w lewym, skrajnym automacie w kasynie „Pod złotą kulą”. Będę tam całą noc... Z góry serdecznie dziękuję”.

– Dlaczego napisałeś w liście, aby Mikołaj przyniósł ci dwa komplety kolejki elektrycznej?
– Bo ja też chcę się bawić, kiedy jesteś w domu.

Do Pinokia przyszedł Mikołaj.

Rozdał wszystkim w domu prezenty i rozmawia z Pinokiem:

- O! ...widzę, że nie cieszysz się z tego zwierzątką, które ci podarowałem.

- Bo ja chciałem pieska albo kotka!

- Niestety zabrakło! ...inne dzieci też nie dostały.

- Ale ja się boję tego bobra!

Z ostatniej chwili:

CBA zatrzymało Świętego Mikołaja podczas próby wręczenia korzyści majątkowej.

- Mamo, z mego listu do św. Mikołaja wykreśli kolejkę elektryczną, a wpisz łyżwy.

- A co, nie chcesz już pociągu?

- Chcę, ale jeden już znalazłem w Waszej szafie.

- Jasiu, co chcesz dostać pod choinkę?

- Tę ciężarówkę, którą dziadek trzyma pod łóżkiem.

Papież Franciszek: "Nawiedzenie Elżbiety uczy wiary i miłości" 23 grudnia 2018

Liturgia tej czwartej niedzieli Adwentu podkreśla postać Maryi, Dziewicy-Matki, oczekującej na narodzenie Jezusa, Zbawiciela świata. Skupiamy na niej nasz wzrok, będącej wzorem wiary i miłości; i możemy zadać sobie pytanie: jakie były jej myśli podczas miesiący oczekiwania? Odpowiedź pochodzi z dzisiejszego fragmentu Ewangelii, będącego opisem wizyty Maryi w swej starszej krewnej Elżbiety (por. Łk 1, 39-45). Anioł Gabriel powiedział jej, że Elżbieta, będąca już w podeszłym wieku, spodziewa się dziecka i była już w szóstym miesiącu (por. Łk 1, 26.36). A wówczas Dziewica, która właśnie poczęła Jezusa za sprawą Boga, pospiesznie wyruszyła z Nazaretu do Galilei, aby dotrzeć do gór Judei i spotkać swoją kuzynkę.

Ewangelia mówi: „Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę” (w. 40). Na pewno ją pozdrowiła i pogratulowała jej macierzyństwa, podobnie jak z kolei Elżbieta pozdrowiła Maryję mówiąc: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi tu, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?” (w. 42-43). I natychmiast pochwaliła jej wiarę: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana” (w. 45). Widoczny jest kontrast pomiędzy Maryją, która miała wiarę, a Zachariaszem, mężem Elżbiety, który nie wierzył w obietnicę anioła i dlatego pozostał niemy, aż do narodzin Jana.

Wydarzenie to pomaga nam odczytać w bardzo szczególnym świetle tajemnicę spotkania człowieka z Bogiem. Jest to spotkanie, które nie jest w duchu niesamowitych cudów, ale raczej w duchu wiary i miłości. Maryja jest istotnie błogosławiona, ponieważ uwierzyła: spotkanie z Bogiem jest owocem wiary. Natomiast Zachariasz, który wątpił i nie uwierzył, pozostał głuchy i niemy, aby wzrastać w wierze podczas długiego milczenia. Bez wiary pozostajemy nieuchronnie głusi na pocieszający głos Boga; i nie potrafimy wypowiedzieć słów pociechy

i nadziei dla naszych braci. Widzimy to codziennie: ludzie niewierzący, czy też posiadający bardzo małą wiarę, nie ma sił, kiedy powinna zbliżyć się do osoby cierpiącej wypowiada do niej słowa okolicznościowe, ale nie potrafi dodać otuchy, bo nie ma siły. Nie ma siły, bo brakuje jej wiary, a jeśli nie ma wiary, to nie przychodzą słowa, które dotarły by do serca drugiej osoby. Z kolei wiara karmiona jest miłością. Ewangelista mówi nam, że „Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem” (w. 39) do Elżbiety, nie z niepokojem, nie pełną lęku, a z pośpiechem, ale w pokonaniu. „Wybrała się” – to gest pełen troski wobec starszej krewnej. Mogła pozostać w domu, by przygotować się na narodziny syna. Tymczasem zatroszczyła się bardziej o innych niż o siebie, ukazując w czynach, że jest już uczennicą tego Pana, którego nosi w swoim łonie. Wydarzenie narodzin Jezusa rozpoczęło się w ten sposób, prostym gestem miłosierdzia. Zresztą prawdziwe miłosierdzie jest zawsze owocem miłości Boga.

Ewangelia nawiedzenia Maryi u Elżbiety, którą usłyszeliśmy dzisiaj podczas Mszy św., przygotowuje nas na dobre przeżywanie Bożego Narodzenia, mówiąc nam o dynamizmie wiary i miłości. Ten dynamizm jest dziełem Ducha Świętego: Ducha Miłości, który zapłodnił dziewiczę łono Maryi i który pobudził ją, by pospieszyła na służbę swojej starszej krewnej. Jest to dynamika pełna radości, jak to widzimy w spotkaniu między dwiema matkami, która jest cała hymnem radosnego uienienia w Panu, dokonującym wielkich rzeczy z tymi małuczkami, którzy Mu ufają.

Niech Najświętsza Maryja Panna wyjednam nam łaskę skierowanego na zewnątrz, ale nie rozproszonego przeżywania Świąt Bożego Narodzenia: niech w centrum nie będzie naszego „ja”, lecz „Ty” Jezusa i „ty” braci, szczególnie tych, którzy potrzebują pomocy. Wtedy pozostawimy przestrzeń dla Miłości, która także i dziś chce stać się ciałem i zamieszkać pośród nas.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebulą

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubalą

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)